

Neshledal proto nss ani tuto námitku důvodnou a musil proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 4248.

Obecní samospráva. — Řízení před nss-em (Slovensko): Předpis pensijního statutu pro obecní zaměstnance, který stanoví, že proti usnesení měst. zastupitelského sboru jest přímo přípustná stížnost na nss, nemůže vzhledem k zákonné rekursní kompetenci župního úřadu takovému usnesení propůjčiti povahu rozhodnutí konečného ve smyslu § 5 zák. o ss.

(Nález ze dne 18. prosince 1924 č. 22.580).

V ě c: Alexandr Sz. v R. proti zastupitelskému sboru města R. o pensionování.

V ý r o k: Stížnost se odmítá jako nepřípustná.

D ů v o d y: Usnesením z 31. srpna 1923 vyslovil městský zastupitelský sbor v R., že dnem 1. září 1923 pensionuje býv. hlavního notáře Alexandra Sz. ve smyslu § 7 zák. č. 233/1920 dle uh. zákonů platných dne 28. října 1918 a nařizuje starostovi, aby usnesení to provedl.

Proti tomuto usnesení podal Alexandr Sz. stížnost, o které nss uvažoval takto:

St-1 opírá kompetenci tohoto soudu k rozhodování o jeho stížnosti do usnesení městského zastupitelského sboru v R. stran výše pense o § 19 městského statutu pensijního z r. 1920. V cit. § ustanovuje statut skutečně, že proti rozhodnutím valného shromáždění zastupitelského sboru, vneseným v záležitostech zaopatření zaměstnanců a jejich příslušníků (pense atd.), pokud se stane spornou otázkou nároku na pensi neb otázka, jaká výše pense jim přísluší, může se podati stížnost v zákonné lhůtě k nss-u.

Ale nss nemohl toto ustanovení zmíněného statutu uznati za normu, která by platně upravovala jeho kompetenci. Podle § 27 zák. čl. XXII z r. 1866 nesmí se totiž statut obecní přičítati předpisům zákonným. Takový případ však nastal právě při předpisu § 19 cit. pensijního statutu zaměstnanců města R. Neboť v § 27 zák. čl. XXVI z r. 1896 o býv. uherském ss je vysloveno, že m u n i c i p á l n í v ý b o r je konečnou stolicí odvolací v pensijních záležitostech úředníků obcí nebo měst s regulovaným magistrátem, když se spor točí o zásadní nárok na pensi neb o výši pense.

Ježto však zák. čl. XXVI : 1896 zůstal co do svých předpisů o instancním pořadí správním v platnosti i po 28. říjnu 1918 pouze s tou změnou, že na místo munic. výboru nastoupil na základě § 1 zák. z 10. prosince 1918 č. 64 Sb. admin. výbor, resp. podle zák. z 29. února 1920 č. 126 Sb. a vl. nař. z 26. října 1922 č. 310 Sb. župní úřad, a na místo uherského ss nss, zřízený pro území celého státu čsl. zákonem z 2. listopadu 1918 č. 3 Sb., je patrné, že předpis § 19 pens. statutu zaměstnanců města R., připouštějící proti usnesení valného shromáždění zastupitelského sboru o výši pense úředníků obecních stížnost přímo k nss-u, příčí se platnému zákonu.

Potom však není výše zmíněné usnesení městského zastupitelstva r-ského k o n e č n ý m rozhodnutím správního úřadu po rozumu § 5 zák. o ss, a jest stížnost proti němu u nss-u podaná nepřipustna, pročež ji bylo odmítnouti.

č. 4249.

Policejní řízení trestní (Slovensko): * Rozhodnutí policejního trestního soudce, kterým podle § 43 polic. trestního řádu přiznáno bylo odškodné ve výši nad 100 K, jest pro nepřislušnost jeho zmatečné, není-li náhradní nárok takový speciálním předpisem právním odkázán k policejnímu trestnímu řízení.

(Nález ze dne 19. prosince 1924 č. 22.545).

V ě c: Štefan A. v T. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran trestního nálezu pro přestupek zákona o falšování potravin.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí, pokud jím st-li uložena byla náhrada škody 20.300 Kč, zrušuje se pro nezákonnost, v ostatním se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím potvrdil žal. úřad rozsudek župního úřadu v Nitře, jímž st-l byl uznán vinným přestupky proti § 1 zák. čl. XLVI z r. 1895, kterých se dopustil tím, že vyráběl a přiváděl do obchodu mouku, neodpovídající zákonným předpisům, a odsoudil jej na základě bodu a) a c) § 3 zák. čl. XLVI z r. 1895 s upotřebením § 21 zák. čl. XL z r. 1879 k 600 K pokuty hlavní, 400 K pokuty vedlejší a v případě nedobytnosti k 30 resp. 20dennímu vězení, dále k zaplacení 60 K a konečně k náhradě odškodného 20.300 K ve smyslu § 3 nař. hospodářského úřadu pro Slovensko.

O stížnosti proti tomu podané uvažoval nss: — — — — —

Pokud se st-l obrací proti oné části nař. rozhodnutí, v níž mu bylo uloženo, jménem odškodněného zaplatiti státnímu obilnímu ústavu 20.300 Kč, musil nss z moci úřední nejprve uvažovati o otázce příslušnosti žal. úřadu k výroku tu nařikánému.

Žal. úřad opřel svůj výrok o § 43 uh. polic. řádu, jenž stanoví, že poškozený může před policejním soudcem uplatňovati nárok na náhradu škody vyplývající z přestupku proti obviněnému, pokud cena tohoto nároku nepřesahuje 100 K, vyjímaje případy uvedené v odst. 4., v nichž zvláštním předpisem právním jest pohledávka z náhrady škody bez rozdílu výše odkázaná k policejnímu trestnímu řízení, anebo nařízeno, aby o náhradních nárocích s přestupkem souvisejících bylo rozhodnuto společně s trestní věcí. Že by o takový případ šlo, žal. úřad v nař. rozhodnutí neuvedl a také toho nss neshledal.

Uvedený předpis § 43 polic. trest. řádu nezustavuje žádné pochybnosti o tom, že kompetence polic. soudce jest v rozhodování o adhesních nárocích soukromoprávních omezena toliko na případy, že nároky toho druhu nepřesahují 100 K, kdežto jinak, že vzniká kompetence řádných soudů civilních. Je-li tomu tak, jest rozhodnutí polic. trest. soudu,